

Vec T-299/05

Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd a Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd

proti

Rade Európskej únie

„Dumping — Dovoz určitých elektronických váh s pôvodom v Číne — Štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve — Článok 2 ods. 7 písm. a) a c), článok 2 ods. 10 a článok 11 ods. 9 nariadenia (ES) č. 384/96“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (prvá komora) z 18. marca 2009 II - 572

Abstrakt rozsudku

1. *Žaloba o neplatnosť — Záujem na konaní — Záujem, ktorý sa posudzuje v deň podania žaloby — Žaloba dovozcu, ktorou napáda konanie, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla — Uplynutie platnosti antidumpingového cla*
(Článok 230 ES a článok 233 prvý odsek ES)
2. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Individuálny prístup k vývozným podnikom krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom — Podmienky — Volná úvaha inštitúcií — Súdne preskúmanie — Hranice*
(Nariadenie Rady č. 384/96)
3. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Dumpingové rozpätie — Určenie normálnej hodnoty — Dovozy z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom uvedené v článku 2 ods. 7 písm. b) nariadenia č. 384/96 — Uplatnenie pravidiel na krajiny*

s trhovým hospodárstvom — Doslovný výklad — Uplatnenie vyhradené výrobcom splňajúcim kumulatívne kritériá stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) uvedeného nariadenia

(Nariadenie Rady č. 384/96, článok 2 ods. 7)

4. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Dumpingové rozpätie — Určenie normálnej hodnoty — Dovozy z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom uvedené v článku 2 ods. 7 písm. b) nariadenia č. 384/96 — Postup hodnotenia podmienok umožňujúcich výrobcovi získať štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve*
[Nariadenie Rady č. 384/96, článok 2 ods. 7 písm. c)]
5. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Konanie o preskúmaní — Určenie normálnej hodnoty — Metóda použitá počas pôvodného prešetrovania, ktorá nie je v súlade s ustanoveniami článku 2 nariadenia č. 384/96*
(Nariadenie Rady č. 384/96, články 2 a 17 a článok 11 ods. 9)
6. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Dumpingové rozpätie — Určenie normálnej hodnoty — Použitie vytvorenej hodnoty*
(Nariadenie Rady č. 384/96, článok 2 ods. 10)
7. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Dumpingové rozpätie — Porovnanie normálnej hodnoty a vývoznnej ceny — Úpravy*
(Nariadenie Rady č. 384/96, článok 2 ods. 10)

1. Žalobcov záujem na konaní týkajúci sa predmetu žaloby musí existovať v štádiu podania žaloby, inak by bola žaloba neprípustná. Tento predmet sporu musí pretrvávajúť, rovnako ako záujem na konaní, až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, inak by muselo byť konanie zastavené, čo predpokladá, že výsledok konania môže priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý žalobu podal.

Skutočnosť, že aktu napadnutého žalobou o neplatnosť uplynula platnosť v priebehu konania, však samo osebe neznamená, že súd Spoločenstva je povinný rozhodnúť

o zastavení konania z dôvodu zániku predmetu konania alebo záujmu na konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku. Okrem iného si žalobca môže zachovať záujem na zrušení právneho aktu inštitúcie Spoločenstva, aby sa predchádzalo tomu, že sa bude v budúcnosti opakovať nezákonnosť, ktorou je tento akt údajne poznačený. Tento záujem na konaní vyplýva z článku 233 prvého odseku ES, podľa ktorého sú inštitúcie, ktorých akt bol vyhlásený za neplatný, povinné urobiť nevyhnutné opatrenia, aby vyhovelí rozsudku Súdneho dvora. Uvedený záujem na konaní môže existovať len za predpokladu, že údajná nezákonnosť sa môže v budúcnosti opakovať, a to nezávisle od okolností veci, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby.

To je prípad žaloby o neplatnosť podanej podnikmi, ktorým bolo uložené antidumpingové clo po uskutočnení konania o preskúmaní, a to napriek tomu, že uvedené clo sa viac neuplatňuje, pričom uvedené podniky napádajú konanie, ktoré viedlo k jeho uloženiu. Na rozdiel od vecného posúdenia existencie dumpingu totiž môžu byť spôsoby vedenia konania o preskúmaní v budúcnosti zopakované v rámci podobných konaní, takže žalobcovia si vzhľadom na možné budúce antidumpingové konania vedené proti nim zachovávajú záujem na konaní proti napadnutému nariadeniu aj v prípade, že viac nemá voči nim nijaký účinok.

unikajú akémukoľvek súdnemu preskúmaniu, ak z nich nevyplývala platba peňažnej sumy, by bol nezlučiteľný v zmysle článku 230 ES, ktorý stanovuje, že v spoločenstve práva, akým je Spoločenstvo, členské štáty a inštitúcie nemôžu uniknúť kontrole súladu ich aktov so základným ústavným dokumentom, ktorým je Zmluva, a s právom, ktoré z tejto Zmluvy vyplýva.

(pozri body 43, 46, 48 — 51, 53, 55 — 57)

Žalobca si navyše môže zachovať záujem na zrušení aktu, ktorý sa ho priamo týka, aby dosiahol konštatovanie súdu Spoločenstva o nezákonnosti, ktorá mu bola spôsobená, pričom takéto konštatovanie môže slúžiť ako základ prípadnej žaloby o náhradu škody podanej s cieľom získať primeranú náhradu ujmy spôsobenej napadnutým aktom. Okrem iného môže konštatovanie nezákonnosti predstavovať základ prípadného mimosúdneho rokovania medzi Radou a žalobcami vedeného s cieľom nahradiť ujmu, ktorú utrpeli.

2. V oblasti opatrení na ochranu obchodu majú inštitúcie Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu komplikovanosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré majú preskúmať. Z toho vyplýva, že preskúmanie súdom Spoločenstva týkajúce sa posúdení uskutočnených inštitúciami sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci. To isté sa vzťahuje na skutkové situácie právnej a politickej povahy v dotknutej krajine, ktoré musia inštitúcie Spoločenstva posúdiť, aby určili, či vývozca pôsobí za trhových podmienok bez výrazného zasahovania zo strany štátu, a preto mu môže byť priznaný štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve.

Navyše názor, že akty prijaté inštitúciami, ktoré majú obmedzené časové účinky a ich platnosť uplynie po podaní žaloby o neplatnosť, ale predtým, ako Súd prvého stupňa môže vyhlásiť relevantný rozsudok,

Do miery voľnej úvahy inštitúcií Spoločenstva spadá posúdenie súladu účtovníctva podnikov, ktoré sa uchádzajú o priznanie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, s účtovnými štandardmi podľa ich výberu, uznanými na medzinárodnej úrovni. Ak dotknuté podniky nesúhlasia s týmto výberom, prináleží im, aby preukázali, že zvolené štandardy nie sú medzinárodne uznávané alebo že údajné porušenia týchto štandardov vyplývajúce z ich účtovníctva nie sú takýmto porušeniami z hľadiska iných medzinárodne uznávaných štandardov.

sú povinné dokazovať, že exportujúci výrobca nespĺňa podmienky stanovené na priznanie takého štatútu. Naopak, úlohou týchto inštitúcií je posúdiť, či sú dôkazy predložené exportujúcim výrobcom dostatočné na preukázanie toho, že kumulatívne podmienky stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia sú splnené, kým úlohou súdov Spoločenstva je preskúmať, či je posúdenie zo strany inštitúcií poznačené nesprávnym posúdením.

(pozri body 76, 82, 83)

(pozri body 79 — 81, 90, 255)

3. Metóda určenia normálnej hodnoty výrobku stanovená v článku 2 ods. 7 písm. b) základného antidumpingového nariadenia č. 384/96 ako výnimka z osobitného pravidla zakotveného na uvedený účel v článku 2 ods. 7 písm. a), ktoré sa v zásade uplatňuje na dovozy z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom, sa musí vykladať doslovne.

Navyše dôkazné bremeno spočíva na exportujúcom výrobcovi, ktorý si želá využívať štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve. Článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia totiž stanovuje, že tvrdenie „musí obsahovať dostatok dôkazov“. Preto inštitúcie Spoločenstva nie

4. V rámci postupu hodnotenia podmienok umožňujúcich výrobcovi získať štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného antidumpingového nariadenia č. 384/96, ktorý stanovuje lehotu troch mesiacov od začiatku prešetrovania, nijako neupravuje dôsledky prekročenia tejto lehoty. Tento článok hlavne nijako neupresňuje, či z takéhoto prekročenia vyplýva povinné priznanie uvedeného štatútu alebo nemožnosť pokračovať v prešetrovaní, čo sú jediné dôvody, pre ktoré by nariadenie o uložení konečných antidumpingových ciel prijaté po rozhodnutí o priznaní tohto štatútu mohlo byť automaticky zrušené z dôvodu uvedeného prekročenia. Preto vzhľadom na to, že toto upresnenie sa nenachádza ani v žiadnom inom ustanovení základného nariadenia, je potrebné skúmať cieľ a štruktúru tohto nariadenia, aby bolo možné rozhodnúť, či je potrebné ho vykladať

v tom zmysle, že ukladá povinné priznanie uvedeneho štatútu alebo z neho vyplýva nemožnosť pokračovať v dotknutom preskúmaní v prípade, že lehota troch mesiacov bola Komisiou prekročená.

V tejto súvislosti zo znenia ustanovení základného nariadenia, pokiaľ ide o ďalšie lehoty, najmä lehoty uvedené v článku 8 ods. 5 a článku 9 ods. 2 a 4, vyplýva, že ak má zo základného nariadenia vyplývať sankcionovanie nedodržania procesnej lehoty zo strany inštitúcií automatickým vyhovením žiadosti alebo inými konkrétnymi dôsledkami, toto nariadenie tak výslovne stanovuje. Okrem iného z cieľa a štruktúry základného nariadenia vyplýva, že minimálne v rámci niektorých preskúmaní sa toto nariadenie musí vykladať v tom zmysle, že prekročenie lehoty troch mesiacov zo strany Komisie týkajúce sa prešetrovania bráni inštitúciám Spoločenstva prijať nariadenie ukladajúce dotknutým podnikom antidumpingové clá. Bolo by totiž nevhodné dospieť k záveru, že ak by podniky, ktorých sa týka preskúmanie, mali sídlo v krajine, ktorá nie je krajinou s trhovým hospodárstvom, a požiadali by o priznanie uvedeneho štatútu, Komisia by v súvislosti s nimi nemala uskutočniť prešetrovanie, ak by prekročila lehotu troch mesiacov, keďže by to poškodilo cieľ pôvodnej žiadosti týchto podnikov, ktorým je preskúmanie ich individuálnej situácie. Bolo by tiež nevhodné dospieť k záveru, že Komisia by mala po uplynutí lehoty troch mesiacov začať nové prešetrovanie, keďže to by v praxi len zhoršilo nedodržanie tejto lehoty.

Navyše lehota troch mesiacov stanovená v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia má za cieľ zabezpečiť, aby sa o otázke, či výrobca spĺňa kritériá uvedené v tomto článku, nerozhodovalo podľa jej vplyvu na výpočet dumpingového rozpätia. Posledná veta článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia tak bráni tomu, aby inštitúcie po tom, ako prijímú rozhodnutie o štatúte podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, následne prehodnocovali informácie, ktoré v tejto súvislosti mali k dispozícii. Potrebný účinok tejto lehoty teda nebude spochybnený, ak počas obdobia medzi uplynutím lehoty troch mesiacov a rozhodnutím o uvedenom štatúte a s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci bolo potrebné konštatovať, že podniky, ktoré žiadali o uznanie tohto štatútu, spôsobili, že Komisia nemohla vedieť, aký účinok na výpočet dumpingového rozpätia môže mať jej rozhodnutie o tomto štatúte.

Nakoniec v prípade neexistencie ustanovenia, ktoré by buď výslovne, alebo implicitne stanovovalo dôsledky prekročenia procesnej lehoty, môže z takéhoto prekročenia vyplývať čiastočné alebo úplne zrušenie aktu, ktorého prijímanie dotknutú lehotu zahŕňalo, len v prípade, že je dokázané, že ak by sa uvedený nedostatok nevyskytol, uvedený akt by mohol mať iný obsah.

(pozri body 116, 117, 119, 120, 122, 124, 125, 127, 128, 138)

5. Hoci článok 11 ods. 9 základného anti-dumpingového nariadenia č. 384/96 stanovuje, že pri všetkých preskúmaniach uskutočnených podľa tohto článku použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri prešetrovaní, ktoré viedlo k uloženiu cla, z tohto článku tiež vyplýva, že uplatnená metóda musí byť v súlade s ustanoveniami článkov 2 a 17 základného nariadenia.

Okrem iného povinnosť podľa článku 11 ods. 9 základného nariadenia nie je povinnosť alebo zákaz uskutočniť v rámci preskúmania overovanie na mieste, a to podľa toho, či takéto overovanie bolo alebo nebolo uskutočnené v rámci pôvodného prešetrovania. Overovanie informácie totiž nemožno považovať za súčasť metódy zvolenej na určenie existencie dumpingu, ale len za spôsob na získanie údajov, ktorý takúto metódu umožní uplatňovať.

(pozri body 176 — 178, 187)

Z toho vyplýva, že inštitúcie nie sú povinné v rámci preskúmania uplatniť metódu, ktorá bola použitá počas pôvodného prešetrovania, ak nie je v súlade s ustanoveniami článku 2 základného nariadenia. V rámci porovnania vývozných cien a normálnej hodnoty pre podniky z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorým štát podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve nebol priznaný a pre ktoré sa vybrala normálna hodnota podobnej krajiny, by totiž z akéhokoľvek opačného výkladu vyplývala absurdná situácia spočívajúca v tom, že ak by Rada vypočítala normálnu hodnotu na základe pripočítania reálnych vývozných cien, ako aj reálnych cien predajov uskutočnených vývozcom vybratej podobnej krajiny, tieto podniky by mohli oprávnené požadovať zrušenie nariadenia ukladajúceho antidumpingové clá pre porušenie článku 2 ods. 3 základného nariadenia, a ak by Rada vypočítala vytvorenú normálnu hodnotu, tieto podniky by mohli požadovať zrušenie tohto nariadenia pre porušenie článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

6. V zmysle systému základného antidumpingového nariadenia č. 384/96 je cieľom vytvorenia normálnej hodnoty určiť predajnú cenu výrobku, aká by platila v prípade, že by sa tento výrobok v krajine svojho pôvodu alebo vývozu predával, a preto sa pri výpočte vytvorenej hodnoty musia zohľadniť práve náklady súvisiace s predajom na vnútornom trhu. V rámci vytvárania normálnej hodnoty nie sú inštitúcie povinné zohľadniť reálne náklady skúmanej spoločnosti, ale primeraný odhad predajných, správnych a iných všeobecných nákladov, ktoré by táto spoločnosť musela znášať, ak by dotknutý výrobok uvádzala v dostatočnom množstve na trh vo svojej krajine pôvodu.

Čo sa týka praxe zníženia zodpovedajúceho províziám, ktoré sa môže v zmysle článku 2 ods. 10 základného nariadenia ukázať ako nevyhnutné, aby boli zohľadnené rozdiely medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou ovplyvňujúce ich porovnatelnosť, takéto zníženia sa nemôžu uplatniť na hodnotu, ktorá bola vytvorená, a z toho dôvodu nie je reálna. Táto hodnota totiž v zásade nie je ovplyvnená okolnosťami, ktoré by mohli poškodiť jej porovnatelnosť, ako je napríklad existencia provízií, pretože bola určená umelo počítaním rôznych prvkov, medzi ktoré nepatria platby alebo ziskové rozpätia v prospech distribútorov, ktoré sú podobné ako takéto provízia a musia byť odpočítané.

(pozri body 258, 266)

7. Zo znenia, ako aj zo systému článku 2 ods. 10 základného antidumpingového nariadenia č. 384/96 vyplýva, že úprava vývozných cien alebo normálnej hodnoty sa môže uskutočniť len s cieľom zohľadniť rozdiely týkajúce sa faktorov ovplyvňujúcich ceny, a teda ich porovnatelnosť. To však nie je prípad provízie, ktorá nebola skutočne zaplatená.

Na to, aby inštitúcie mohli uskutočniť takúto úpravu, musia vychádzať zo skutočností, ktoré môžu preukázať alebo z ktorých možno vyvodíť, že provízia bola skutočne zaplatená a že môže konkrétnym spôsobom ovplyvniť porovnatelnosť medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou.

Uvedenie druhej vety do článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia však odteraz umožňuje vykonať úpravu nielen na základe rozdielov v províziách zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju, ale aj na základe prirážky, ktorú dostanú obchodníci s výrobkom, ak je ich funkcia rovnaká, ako sú funkcie zástupcu vykonávajúceho prácu za províziu. Následne ak aj spriazneným spoločnostiam výrobcov vývozcov uvádzajúcim výrobok na trh nebola zaplatená žiadna provízia, zníženie o provízie z vývozných cien je zákonné, keďže ho tiež možno uplatniť, ak nebola skutočne zaplatená nijaká provízia, pričom dotknutí obchodníci vykonávajú rovnaké funkcie, ako sú funkcie zástupcu, a dostávajú obchodnú prirážku.

(pozri body 272, 274, 279, 281, 282)